

Meningen med disse Forslag; derimod hørte vi alligevel den ærede Rigsdagsmand, som igaar først tog Ordet for disse Forslag, vedkommende sig, at det var hans Mening med at stille disse Forslag at skaffe en stærk og en hele Fællesstaten repræsenterende Embedsmagt tilstede, der kunde underskue de forffjellige Bestræbelser, som fra de enkelte Landsdeles Sider kunde være til at modsætte sig de Udfrivninger, som maatte blive bestemte i Fællesanliggenderne. Han gjorde opmærksom paa, at en Kraft og Styrke til at gennemføre i det Enkelte, hvad der blev besluttet i Fællesforsamlingen, ikke kunde tænkes at være tilstede, naar der ikke var saadanne Fællesstaten repræsenterende Embedsmænd, med den fornødne Kraft til at sætte Beslutningerne igjennem. Det viser altsaa, at det er en saadan større bureaukratisk Magt, han tænker sig, der maa til for at bringe de enkelte Statsdele til at yde, hvad de maatte blive pligtige til ifølge den fælles Lovgivningsmagts Beslutning. Dette har jeg gjort opmærksom paa, fordi det viser, at man maa være belabet paa forffjellige Grunde fra Enhver især af de enkelte ærede Forslagsstillere. Den ærede Forslagsstiller, som jeg nylig har nævnt, meente, at denne foederative Statsforfatning var overmaade farlig, og at man skulde gaae saa lidt som muligt ind paa den, og det var derfor, han ønskede at inddrage flere Spørgsmaal under Fællesforfatningen, end Fleertallet ønsker. Han gjorde opmærksom paa, at man ellers ikke vilde kunne tvinge de enkelte Statsdele til at yde, hvad der blev dem paalagt; men jeg troer, at det er tilstrækkeligt paavist, saavel af den ærede Ordfører som af den høitærede Premierminister, at han deri har feilet, hvorfor jeg troer at kunne indskrænke mig til at henvise til, hvad de have anført, at der, uden at have en saadan, den hele Stat repræsenterende Embedsstand, som skulde have Magt til at sætte det igjennem, er al den Magt og Myndighed tilstede, som vilde behøves, hvis den enkelte Statsdeel vilde modsætte sig, hvad den fælles Lovgivningsmagt havde paalagt. Den samme ærede Rigsdagsmand meente ogsaa at finde en Grund til at stemme for hans Forslag deri, at, dersom Fleertallets Forslag blev vedtaget

uden denne Forandring, vilde vor Forfatning være mere republikansk end selv de frieste Republikker. Det er en Uttring, som forekommer mig høist curiøus; thi det, jeg fra andre Sider har hørt at man har frygtet for, og det, jeg, naar Gæt af To skulde være, ogsaa selv vilde være tilbøielig til at frygte for, vilde være, at de enkelte Landsdeles lovgivende Forsamlinger skulde faae forliden Selvstændighed. Erfaringen har jo desværre allerede vist os, at den lovgivende Rigsdag, her er tilstede, ikke siden Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 har havt en saa stor Indflydelse paa Lovgivningens Udvikling i vore egne Anliggender, som det forekommer os, den før havde, og jeg troer endog, den ærede Rigsdagsmand selv gjorde opmærksom derpaa; men det maa jo vise ham, at der saa meget mindre kan være Tale om, at den Forfatning, som vi her gaae imøde, skulde blive en republikansk. — Desværre vil jeg sige; thi jeg skulde ikke have Noget imod, at det blev en noget mere republikansk Forfatning, end der er Udslt til, at den vil blive. Imidlertid vil jeg kun gøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at jeg troer, han feiler overmaade meget ved at mene, at Fællesforfatningen, naar den kom istand efter de Bestemmelser, der indeholdes i Fleertallets § 15, vilde blive meget republikansk, og jeg troer derfor, at de, der maatte være bange for Alt, hvad der hedder republikansk, kunne ved denne Leilighed troste sig og ganske roligt stemme for Udvalgets Forslag, uden at frygte dette Ord. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) havde ogsaa Ordet igaar til Forsvar for de forffjellige Forslag, som man jo meget godt kan omtale under Gæt, da de alle gaae i een Retning. Han meente ogsaa, at man skulde give Fællesforsamlingen en saadan Myndighed, at den kunde tage Valeren i Mandens Lomme og tage Manden selv uden nogen videre Banskfelijkheid. Jeg troer imidlertid, at Fleertallet er enigt med ham deri; jeg troer ikke, at Fleertallet vil fritage nogen Landsdeel for den Forpligtelse, efter Fælleslovgivningsmagtens Bydende at yde Valeren af sin Lomme og Manden af sin Midte, naar det fordres; men Forffjellen troer jeg er den, at Fleertal-